

**DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT**

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

JUSTISDEPARTEMENTET	
17 JUN 2008	
SAKSNR.:	200801080
AVDELING:	LOV/EP/PSW
DOK.NR.	24
ARKIVKODE:	

Deres ref
200801080

Vår ref
200801603-/ILB

Dato
10.06.2008

Svar på høring - Norsk tilslutning til Luganokonvensjonen 2007 om domsmyndighet og om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer i sivile og kommersielle saker og gjennomføring i norsk rett av konvensjonen

Det vises til brev med vedlegg fra Justis- og politidepartementet datert 14.mars 2008.

Vernetingsregler for saker om underholdsbidrag reguleres i Luganokonvensjonen 2007 i artikkel 5 nr. 2. Som nevnt i høringsnotatet fra Justis- og politidepartementet, dreier det seg ikke om en endring i forhold til Luganokonvensjonen av 1988, men snarere om klargjøring og kosmetiske endringer.

Den sentrale problemstillingen for Arbeids- og inkluderingsdepartementet er hvordan forholdet mellom Luganokonvensjonen av 2007 og Norges andre konvensjonsforpliktelser på bidragsområdet vil være.

Norge er tilsluttet Den nordiske konvensjonen av 6. februar 1931 innholdende internasjonal-privatretslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål. Denne konvensjonen inneholdt tidligere lovvalgsregler i artikkel 8. Etter en endringsoverenskomst 25. februar 2000 ble artikkel 8 endret, og inneholder ikke lenger lovvalgsregler for bidraget. Endringene trådte i kraft 1. juli 2001. Siden denne datoen har Luganokonvensjonen vært styrende mht vernetingsregler også for nordiske saker.

Norge er også tilsluttet Haagkonvensjonene av 1958 og 1973 om anerkjennelse og fullbyrding av avgjørelser om underholdsbidrag. Disse konvensjonene inneholder ikke regler om verneting. Luganokonvensjonen av 1988 har dermed i sin helhet vært bestemmende for hvor saker om underholdsbidrag skal reises.

Postadresse
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Einar Gerhardsens plass 3

Telefon
22 24 90 90
Org no.
983 887 457

Administrasjons- og
utviklingsavdelingen
Telefaks
22 24 87 11

Saksbehandler
Inger-Lise Becher
48874

Norge vil ventelig ratifisere konvensjonen om internasjonal innkreving av barnebidrag og andre former for underhold til familie, slutført i Haag 23. november 2007, heretter kalt Haagkonvensjonen av 2007. Nytt ved Haagkonvensjonen av 2007 er at den inneholder vernetingsregler. Disse finnes i artikkel 18. Dette stiller spørsmål om Luganokonvensjonen eller Haagkonvensjonen av 2007 skal ha forrang.

Forholdet mellom Luganokonvensjonen av 2007 og andre konvensjoner reguleres i Luganokonvensjonens artikkel 67 nummer 1. Bestemmelsen lyder: [sitat] "Konvensjonen her berører ikke konvensjoner som konvensjonspartene og/eller konvensjonsstatene er bundet av, og som regulerer domsmyndighet eller anerkjennelse eller fullbyrdelse av dommer på særskilt avgrensede saksfelter. Med forbehold for de forpliktelser som følger av andre avtaler mellom visse konvensjonsparter, skal konvensjonen her ikke være til hinder for at konvensjonspartene inngår slike konvensjoner."

Vi antar etter dette at Luganokonvensjonen av 2007 ikke hindrer Norge å ratifisere Haagkonvensjonen av 2007, og i den grad artikkel 18 fraviker vernetingsreglene i Luganokonvensjonen av 2007, vil Haagkonvensjonen av 2007 gå foran, ettersom den er en spesialkonvensjon på det aktuelle området.

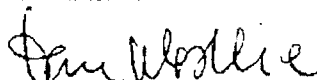
Haagkonvensjonens artikkel 18 nr. 1 er en presisering av Luganokonvensjonens hovedregel om at saken skal reises for domstolen i bidragsmottakers bostedsland. Dersom bidragsmottaker fortsatt er bosatt i den stat som siste gang fastsatte underholdsbidraget, må bidragspliktige reise endringssak i den samme konvensjonsstaten. Her er det altså ikke tale om en fravikelse, men en presisering av Luganokonvensjonens hovedregel.

Haagkonvensjonens artikkel 18 nr. 2 åpner for unntak fra regelen i nr. 1 dersom partene skriftlig har avtalt verneting. Dette unntaket gjelder imidlertid ikke når det som skal avgjøres er underholdsbidrag til barn.

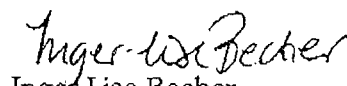
Haagkonvensjonens artikkel 18 nr. 3 åpner for unntak fra hovedregelen dersom bidragsmottaker enten uttrykkelig underkaster seg en annen konvensjonsstats jurisdiksjon, eller imøtegår sakens faktiske eller saklige grunnlag uten å protestere mot jurisdiksjonen ved første gitte anledning.

Av det ovennevnte kan man se at unntakene fra Luganokonvensjonen av 2007 ikke er omfattende. Luganokonvensjonen av 2007 vil derfor i praksis fortsatt inneholde de rådende vernetingsreglene for saker om underholdsbidrag.

Med hilsen

Tone Westlie (e.f.)
avdelingsdirektør

Inger-Lise Becher
førstekonsulent